

Géczy János
(1954, Monostorpályi)
költő, író, Veszprémben él,
József Attila-díjas

Géczy János

1959 k.

úgy töltötte át a térbe magát
egy férfi egy nő és két gyerek
a titokban félvállásos család
mint a hideg vízbe a meleget

senki nincs aki harangozna
vagy kongatna legalább
és nincs aki a gyógyszert hozza
vagy kiflivéget vagy hazát

amely éppen a kisháznyi
előkerttel hol meggyfa nő
és a szívben magas láznyi
értékre kúszik fel a hő

1969

Úgy halad el a folyó,
hogy minden kanyarnál megáll és visszanéz.
A tekintete mintha Rómában járna,
s a diadalívig visszafut.
Telítve ragyogással.
Mindenhol akad hely,
amely kizárólag a költészetben
vagy a megtorlásban létezik.
Ahol a holdsugár az égről,
ha a földre vetül,
nem árnyékot, hanem fényfoltot határol.

Hogy a taposás nyoma a fűben.
Hogy a háztető, amelyen puha kandúr lépked.
Hogy a lefordíthatlan cserép, amely
vizet gyűjt az esőben,
de a lukon át mindet elengedi.
Hogy a megnevezetlen sarok a lakótoronyban,
ahol ismeretlen nyelvváltozatban él az igeidő.